

לע"נ

בני שלמון ז"ל

כ"ח באלול תשי"ח - ב' באב תשע"ב

לע"נ בני שלמון ז"ל

זיכרונים

לעילוי נשמת

בני שלמון ז"ל

בן

רות ויהודה ז"ל

פרקי תהילים ופרקי תפילה

הנהוגים לאומרם ביום הזיכרון

בבית הקברות

כ"ח באלול תשי"ח - ב' באב תשע"ב

21.7.2012 - 13.9.1958

בנימין (בני) שלמון

בני, נולד בכ"ח באלול תשי"ח, ה 13 בספטמבר 1958. בן בכור לרות ויהודה שלמון. גדל והתחנך בקיבוץ סעד. בתיכון למד בקבוצת יבנה, כבר שם בלט ביכולותיו הלימודיות. בצבא שירת בחיל האוויר וכיאה לבחור שקט ומסוגר את כל שירותו, הן בסדיר והן במילואים, העביר בתפקידים שהשתיקה יפה להם. למד הנדסת כימיה באוניברסיטת באר-שבע, וסיים כשבאמתחתו תעודות הצטיינות רבות, מצטיין דיקון, מלגת הצטיינות ופרויקט מצטיין.

תואר שני בהנדסה סיים בטכניון כשהוא מצליח, ע"פ רוב, לקבל את הציונים הגבוהים ביותר בכיתתו.

בני היה בעל ואב מסור ואוהב לאשתו רונית ולילדיו רות, תומר, שגב וספיר. לימד את כולנו מה היא ענווה אמיתית, העשיר את ילדיו בתחומי ידע רבים וחינך אותם למידות טובות, אהבת התורה והארץ.

בני בעלי האהוב והיקר,

אשרי שזכיתי להכירך, ולחיות לצידך, שנים של נתינה ללא גבולות, של חום ואהבה, רעות אמיתית ומסירות גדולה לי ולילדים.

בני אהוב ליבי: היית המשענת של חיי, קשוב וחכם מאין כמוך. ידעת בע"פ את כל חמשת חומשי התורה וחלק ניכר מנביאים כתובים. כששאלתי אותך: "איך אתה יודע?" ענית לי בטבעיות: "אני פשוט מקשיב בבית הכנסת"...

במשך כל התקופה הארוכה והקשה, לא פסחת אף לא על יום אחד, והקפדת להניח תפילין. בשבת האחרונה, למרות מצבך הקשה עוד זכו ילדינו שתברכם לפני הקידוש.

התכונות שאפיינו אותך היו: צניעות, ענווה ויושר, ובעיקר המחשבה שלא להטריח את הציבור, ואולי בזכות תכונות אלו, זכית שהקהילה כולה התגייסה לעזור לך, לשמור עליך, ולארח לך חברה בשעותך הקשות.

בשבת בבוקר עזבת אותנו והחזרת נשמתך לבורא עולם. צדיק אמיתי- היישר לגן עדן. הגעת בדיוק בזמן לקידוש של שבת והמלאכים שם למעלה בוודאי רצו להעניק לך את הכבוד שתקדש, ואתה בחיוך נבוך וביישני – סרבת, כי אין כמוך בורה מפני הכבוד.

בני שלי אתה הנשמה התאומה שלי, אתה תמיד איתי ובליבי. נוכח הווה.

אוהבת ומתגעגעת

אשתך רונית

אף אחד לא ידע באמת כמה אתה חכם, כי אף פעם לא הראית את זה כלפי חוץ. זה פשוט לא עניין אותך.

האנשים הסובבים אותך ראו שאתה נחבא אל הכלים, ועל כך העריכו אותך. מה שהם לא ידעו, שהעצים כל כך את התכונה הזאת, הוא שגם ידעת הכל על כל שאלה ששאלנו בכל תחום תמיד ענית לנו, ומי שיודע כל כך הרבה ובכל זאת מצליח להצטנע ולא לומר את דעתו למרות שהיא הנכונה – זה דבר שהייתי רוצה שאנשים יזכרו ממך, וזה דבר שהייתי רוצה שינחה את משפחתנו בהמשך. קשה להיפרד ולעכל את העובדה שלא נראה אותך יותר. אנחנו אוהבים אותך ומקווים שהסבנו לך גאווה. נזכור אותך תמיד.

רות, תומר, שגב וספיר.
תומר – בשם הילדים.

כבר חודש שאתה לא אתנו. חודש שאתה לא בארוחות שבת. חודש שאתה לא נמצא בבית כשאתה חוזרת, מחייך אלי מהכורסה שלך בסלון. כאילו רק אתמול עוד דיברנו וניסנו לפתור יחד חידות בפיזיקה השארת לי בלב חלל כל כך עמוק. תמיד ידענו כמה אנחנו חשובים לך ועד כמה אתה אוהב אותנו. הראית את זה במעשים, תמיד שמת את הצרכים שלנו לפני שלך. לקח לי שנים להבין שכל הדברים הללו לא מובנים מאליהם. אני מתגעגעת לבדיחות שלך. אבא, אתה האדם שהכי הצחיק אותי. מאז שהלכת החיוך שלי כבר לא אותו חיוך והצחוק הוא לא אותו צחוק כשאתה לא כאן. כל דבר מזכיר לי אותך, הכורסה, השעון, השידה, המצית.

לא להאמין שעבר כבר חודש. לא להאמין שאתה לא כאן. לא להאמין שאין את מי לשאול ואין עם מי להתייעץ.

אבא, לכל מקום שאלך, תהיה שם לצדי וזיכרונוך ילווה אותי תמיד

ספיר

היה לי קשה להיפרד ממך ביום שישי, אך השבת המתקרבת דחקה בנו. נתתי לך נשיקה ונפרדנו לעד בעולם הזה. היית בשבילנו האח הגדול והחכם שיודע הכל. היית האח הגדול שכיף לריב איתו. אמרת לנו שאתה מנצח אותנו באצבע אחת ודגגת אותנו עד שנכנענו.

הערכים שינקת בבית ההורים שלנו ובקיבוץ נשארו איתך עד יומך האחרון. הצניעות היושר הבלתי מתפשר, השאיפה לצדק, אהבת האדם ללא קשר למעמדו והרצון לגמול טוב לאנשים ללא כל קשר לאיזה תגמול תקבל מהם.

בנימין ראינו אותך בתקופה האחרונה בגדלותך. נשאת את הייסורים הקשים של מחלתך ללא כל טרוניה לא כלפי שמיא ולא כלפי שום אדם. נראה כאילו קיבלת את הדין בהשלמה ואפילו באהבה. היה שלום אח יקר, והיה נא מליץ יושר על כולנו לפני הקב"ה.

אחותך הדסה.

חודש חלף לו מאז לכתך מאתנו, אחינו הבכור והיקר בנימין. הזמן כאילו עמד מלכת. עזיבתך עדיין מלווה אותנו בכל יום והעצב קשה מנשוא.

זוכרת אני בעצב את יום הזיכרון האחרון של אמא, מסתכלת עליך, יודעת בתוך תוכי, אך מסרבת להאמין, שזהו יום הזיכרון האחרון שבו מתכנסים ביחד איתך ארבעת האחים.

אני זוכרת אותך תמיד שקט, מופנם ואולי אדיש משהו, אך יודע תמיד להעיר את הדברים הנכונים בזמן הנכון ולא פעם דברים המתובלים בחוש הומור הכ"כ ייחודי לך. הייתה בך חכמה אדירה ויידע רב עם שילוב של ידי זהב שתיקנו כל דבר, ובד בבד ייצרו דברים חדשים.

בראשי רצות כל הזמן תמונות מתקופות שונות של מחלתך. חלקם בבית והרבה מהן לצערנו, בבי"ח. הפליאה אותנו שליטתך המוחלטת בטיפול הרפואי בך. הצלחת להפתיע בשאלותיך החכמות גם את הצוות הרפואי וגם כשהיית כאילו רדום לא סמכת על אף

אחד ועקבת בערנות אחר כל טיפול שעשו לך, שמא מישהו מהצוות יעשה משהו שלא כשורה. בעייני היית גיבור אמיתי, כשאת הייסורים הנוראיים נשאת בשתיקה ובאומץ. לא ויתרת אף לא יום אחד על הנחת תפילין ותפילות, גם כשכוחותיך עזבו אותך והיית כ"כ הלש ותשוש, אפילו ביום שישי האחרון לחייך. ובאמת נראה שהאמונה בקב"ה נתנה לך הרבה כוחות.

אחותך מיכל.

אנו מכירים את בני בעשר השנים האחרונות ותמיד עמד לנגד עיני הפער שהיה קיים בין היכולות שלו וההצלחות, לבין השתיקה והצניעות שלו.

בני שלנו היה בעל יכולת אנליטית והצטיין בתואר הראשון והשני. אנו החבורה, נפגשים בכל ערב יום עצמאות אצלי בחצר וצריך לארגן את התאורה ודברים נוספים. כל שנה (חוץ מהשנה האחרונה) בני היה מתקשר ושואל אותי, "מתי אתה צריך אותי?". אני ענית לו "המהנדס", כך נהגתי לקרוא לו, תגיע בשעה מסוימת והוא כמובן דייק והגיע לעזור ועפ"י רוב יצא שהייתי השוליה שלו בלהחזיק את הדברים ולהגיש כלים והוא למעשה עשה את העבודה. במשך השנים הוא לימד איך לבצע את העבודה וכך יצא שבשנה האחרונה הכנתי את הדברים ללא עזרתו אבל כמובן מהידע והניסיון שרכשתי ממנו.

בני מלח הארץ כפשוטו ממש. בני היה אדם ישר, אהב את המדינה והארץ. בכל החופשות הוא תמיד היה בעד טיולים רגליים ברחבי הארץ לקיים מה שנאמר "ובלכתך בדרך".

בני תחסר לנו מאד. החיוך, דברי החכמה שלך והעזרה שלך יחסרו לנו מאד

אמנון חדד.

היו לבני ידיים טובות, ידי זהב, אבל יותר מהכל היה לו לב גדול ורחב, כולו טוב, כולו מזהב. בני היה, רגיש ומלא חמלה. במקרים של מחלה או צרה, אצלנו ואצל חברים אחרים, ההזדהות והצער שלו נשקפו מבעד לעיניו ללא מילים. איש של נתינה בלי גבול איש של משפחה. בעל ואב אוהב שהמשפחה הייתה מרכז עולמו ובה השקיע את כל מרצו. חינך את הילדים, ואותנו החברים, לאהבת הארץ ברגליים. תמיד ידענו שיש על מי לסמוך בחיפוש מסלול ובניווט. נזכור אותך תמיד בני חברינו היקר באדם והאהוב.

שמוליק גולדברג

איך אפשר להיפרד מחבר כשלא באמת רוצים, זאת נראית משימה בלתי אפשרית. אהבנו את היכולת שלך לראות את הטוב להיות רגוע ואופטימי, לחייך וללמוד מאין כל דבר צומח וכיצד הוא פועל ומה ניתן לתקן, לבנות ליצור לייעץ. לכולנו היית חבר אהוב ויקר, שמת את הצרכים של כולם לפניך ועכשיו כולנו פה באנו ללוות אותך בדרכך האחרונה. אשרינו שזכינו להיות לצידיך, להתבשם מהענווה שבך, ממסירותך, והחברות אין קץ שהייתה לך כעמוד הענן עבור כל אחד ואחת מאתנו.

שייקה רוזנפלד.

בני הוא מהקטנים שבקבוצת הילדים שלנו. יותר נכון הוא אחד לפני האחרון, ואני לא יודע מה בער לו להיות דווקא עכשיו הראשון מכולם.

בני היה תמיד אחד מהחבר'ה, בלימודים היה מהמובילים. בשעורים תמיד ידע את התשובות. והצטיין במתמטיקה, גם אם לפעמים היה משתעמם בשיעור.

בני היה שחקן חשוב במשחקי הכדור עף. גם כשבגרנו המשכנו לשחק, כל מוצאי שבת כשנפגשנו, שנים לאחר שעזבנו את המשק. בני לא היה פטפטן גדול. והחיוך הנבוך שלו היה סימן שהוא דיבר בפומבי או צדק בתשובה לאיזה ויכוח שהתעורר.

הרבה מהכיתה היו בעלי ראש טוב ובעלי כושר טכני, אך בני היה אחד המובילים. בילדות התחלנו לעבוד בענפי המשק השונים, בני עבד במסגריה, שהיתה באותו זמן מפעל לציוד חקלאי. והשתלב כאחד שאפשר לסמוך על עבודתו כאחד המבוגרים. עד לפני שנים לא רבות עוד ניתן היה לראות ליד בית הספר היסודי בסעד את מתקן האופנים אותו בנה בתור מתנה לבית הספר עם גמר הלימודים. עדות ליכולתו כבר בגיל 15.

יוני גולדפדן - חבר ילדות

הגעת חולה לעבודה אך עבדת כאילו אתה צריך להוכיח את עצמך, סרבת להאמין שאתה חולה, גם כשבאנו לבקר אותך בבית החולים תמיד אמרת שאתה רוצה לחזור לעבודה. בלסת בתכונות המיוחדות שלך. אדם צנוע שמה ששמענו ממך היה תמיד רק את המילה בסדר או אין בעיה. ידעת לתת כבוד לכל אדם במחיצתך.

מילות פרידה בשם החברים מתע"ש - נפתלי שאול

מי שלא היה בבית קברות במשך שלושים יום מברך ברכה זו בבואו תוך ד' אמות לקברים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶתְכֶם בְּדִין, וְזָן וְכִלְכַּל אֶתְכֶם בְּדִין, וְהִמִּית אֶתְכֶם בְּדִין, וְיִוָּדַע מִסֵּפֶר כָּלְכֶם בְּדִין, וְעַתִּיד לְהַחְזִיר וּלְהַחְיֹתְכֶם בְּדִין: בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְחִיָּה הַמְתִּים: אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם, אֲדַנִּי מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכִלְכַּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיִם אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחִיָּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה. וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים.

תהילים פרק ל"ג

רָנַנּוּ צְדִיקִים בַּיַּי לַיִשְׁרִים נְאוּה תְהִלָּה: הוֹדוּ לַי בְּכִנּוּר בְּנִבֵּל עֲשׂוּר זָמְרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הִיטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרוּעָה: כִּי יֵשֶׁר דְּבַר יי וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאֲמוּנָה: אֶהֱב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יי מְלֵאָה הָאָרֶץ: בְּדַבֵּר יי שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאִם: כִּנֵּס כִּנֵּד מִי הַיָּם נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מִי כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגּוּרוּ כָּל יִשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא אֲוָה וַיַּעֲמֵד: יי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנֵּיא מְחֻשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יי לְעוֹלָם תַּעֲמַד מְחֻשְׁבוֹת לְבוֹ לְדוֹר וָדוֹר: אֲשֶׁרִי הִגִּוִי אֲשֶׁר יי אֱלֹהֵיו הָעַם בְּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשְׁמַיִם הִבִּיט יי רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמֶּכּוֹן שְׁבַתוֹ הַשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יִשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיִּצַר יַחַד לָבֶם הַמְבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אִין הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בְּרַב חֵיל גְבוּר לֹא יִנָּצַל בְּרַב כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוֹס לְתִשׁוּעָה וּבְרַב חֵילוֹ לֹא יִמְלֹט: הִנֵּה עֵין יי אֶל יִרְאִיו לְמִיחָלִים לְחֶסֶדוֹ: לְהַצִּיל מַמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחִיּוֹתָם בְּרַעֲב: נַפְשֵׁנוּ חִכְתָּה לַי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבְנוֹ כִּי בִשֵׁם קֹדְשׁוֹ בְטַחֲנוּ: יְהִי חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחַלְנוּ לָךְ:

תהילים פרק ט"ז

מִכְתָּם לְדוֹד שְׁמֵרְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בָךְ: אִמְרַתְּ לִי אֲדֹנָי אַתָּה טוֹבֹתִי בִלְעָלְיָהּ: לְקִדּוּשֵׁים אֲשֶׁר בְּאָרְץ הַמָּה וְאֲדִירֵי כָל חִפְצֵי בָם: יָרְבוּ עֲצָבוֹתַם אַחֲרֵי מִקְרָוֹ בִלְעָלְיָהּ נִסְכֵיהֶם מִדָּם וּבִלְעָלְיָהּ אֶת שְׁמוֹתֶם עַל שְׁפָתַי: יי מִנְתַּי חֲלָקִי וְכוֹסֵי אַתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי: חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בִנְעִימִים אֶף נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי: אֶבְרַךְ אֶת יי אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶף לַיְלֹת יִסְרוּנִי כְלִיֹּתַי: שׁוֹיִתִּי יי לְנִגְדֵי תְמִיד כִּי מִימִינִי בִלְעָלְיָהּ אֶמּוֹט: לָכֵן שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אֶף בְּשָׂרִי יִשְׁכַּן לְבִטָּח: כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֹאוֹת שָׁחַת: תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח:

תהילים פרק י"ז

תִּפְלֵה לְדוֹד שְׁמֵעָה יי צְדָק הַקְּשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תִּפְלֵתִי בְלֹא שְׁפָתַי מִרְמָה: מִלִּפְנֵיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תַּחֲזִינָה מִיִּשְׂרָאֵל: בְּחִנְתִּי לְבִי פָקְדָתְךָ לִילָה צָרְפָתָנִי בִלְעָלְיָהּ תִּמְצָא זְמַתִּי בִלְעָלְיָהּ פִּי: לְפַעֲלוֹת אָדָם בְּדָבָר שְׁפָתֶיךָ אֲנִי שְׁמַרְתִּי אֲרָחוֹת פְּרִיץ: תִּמְךָ אֲשֶׁרִי בְּמַעְגְלוֹתֶיךָ בִלְעָלְיָהּ נְמוֹטוֹ פְּעָמַי: אֲנִי קָרָאתֶיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הֵט אָזְנוֹךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: הַפְּלֵה חֲסִדְךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמֵּתְקוֹמָמִים בִּימִינְךָ: שְׁמֵרְנִי כְּאִישׁוֹן בֵּת עֵין בְּצַל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנִי: מִפְּנֵי רָשָׁעִים זֶה שְׁדוּנִי אִיבִי בְּנִפְשׁ יִקִּיפוּ עָלַי: חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ פִּימוֹ דָּבְרוּ בְּגֹאוֹת: אֲשֶׁרֵנוּ עֵתָה סָבְבוּנוּ עֵינֵיהֶם יִשִּׁיתוּ לְנִטּוֹת בְּאָרְץ: דְּמִינוּ כְּאֲרִיָּה יִכְסוּף לְטָרֶף וְכִכְפִּיר יֵשֵׁב בְּמִסְתָּרִים: קוֹמָה יי קְדָמָה פְּנֵיו הִכְרִיעֵהוּ פְּלִטָּה נַפְשִׁי מִרְשַׁע חֲרָבָה: מִמֵּתִים יָדָךְ יי מִמֵּתִים מַחְלֵד חֲלָקִים בְּחַיִּים וְצָפוֹנָה תִּמְלֵא בְטָנָם יִשְׁבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלָלֵיהֶם: אֲנִי בְצַדֵּק אֲחֻזָּה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תִּמְוֹנָתְךָ:

תהילים ע"ב

לְשַׁלְמָה אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמִלְךָ תָּנוּ וְצַדִּיקְתָּךְ לְבֵן מִלְךָ: יָדִינוּ עִמָּךְ בְּצַדִּיק
 וְעַנְיֶיךָ בְּמִשְׁפָּט: יִשְׂאוּ הָרִים שְׁלוֹם לְעַם וּגְבָעוֹת בְּצַדִּיקָה: יִשְׁפֹּט עַנְיֵי
 עַם יוֹשִׁיעַ לְבְנֵי אָבִיוֹן וַיִּדְכֵּא עוֹשֵׁק: יִירָאוּךָ עִם שָׁמֶשׁ וּלְפָנָי יָרֵחַ דָּוִד
 דּוֹרִים: יֵרֵד כְּמָטֵר עַל גִּזְרֵי כְּרִבִּיבִים זֶרְזִיף אֶרֶץ: יִפְרַח בְּיָמָיו צַדִּיק וְרַב
 שְׁלוֹם עַד בְּלֵי יָרֵחַ: וַיֵּרֶד מִיָּם עַד יָם וּמִנְהָר עַד אַפְסֵי אֶרֶץ: לְפָנָיו יִכְרְעוּ
 צִיִּים וְאִיִּבּוֹ עֶפֶר יִלְחֲכוּ: מַלְכֵי תִרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְהָה יִשְׁיִבוּ מַלְכֵי שֹׁבָא
 וּסְבָא אֲשֶׁכֶר יִקְרִיבוּ: וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל מַלְכִים כָּל גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ: כִּי יֵצֵל
 אָבִיוֹן מִשׁוּעַ וְעַנִּי וְאִין עֵזֶר לוֹ: יַחֲסַע עַל דָּל וְאָבִיוֹן וּנְפֹשׁוֹת אָבִיוֹנִים
 יוֹשִׁיעַ: מִתּוֹךְ וּמִחֲמַס יִגָּאֵל נַפְשָׁם וַיִּיקֶר דָּמָם בְּעֵינָיו: וַיַּחֲסֵי וַיִּתֵּן לוֹ
 מִזֶּהָב שֹׁבָא וַיִּתְפַּלֵּל בְּעַדוֹ תְּמִיד כָּל הַיּוֹם יִבְרַכְנָהוּ: יֵהִי פֶסֶת בַּר בְּאֶרֶץ
 בְּרֹאשׁ הָרִים יִרְעַשׂ כָּל־בְּנוֹן פְּרִיֹו וַיִּצְיָצוּ מֵעִיר כְּעֶשֶׂב הָאֶרֶץ: יֵהִי שְׁמוֹ
 לְעוֹלָם לְפָנָי שְׁמֵשׁ יִנוֹן שְׁמוֹ וַיִּתְבָּרְכוּ בוֹ כָּל גּוֹיִם יֵאֲשֶׁרֶהוּ: בְּרוּךְ יְיָ
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם
 וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאֶרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: כָּלוּ תַפְלוֹת דָּוִד בֶּן יִשָּׁי:

תהילים צ"א

יֵשֵׁב בְּסִתְרֵי עֲלִיוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן: אָמַר לִי מַחְסֵי וּמִצּוֹדֹתַי אֱלֹהֵי
 אֲבֹתַי בּוֹ: כִּי הוּא יִצְלִיךָ מִפַּח יְקוּשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאֲבֹרְתוֹ יִסֹּף לָךְ
 וְתַחַת כְּנָפָיו תַּחְסֶה צִנְהָ וְסִחְרָה אָמְתוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לִילָה מִחַץ
 יַעוּף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יֵהֱלֶךְ מִקְטֵב יִשׁוּד צֹהָרִים: יִפֹּל מִצַּדִּיק אֶלֶף
 וּרְבָבָה מִיִּמִּינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וּשְׁלַמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה:
 כִּי אֲתָה יְיָ מַחְסֵי עֲלִיוֹן שְׁמַתָּ מְעוֹנָךְ: לֹא תֵאֲנָה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַע לֹא
 יִקְרַב בְּאֵהָלֶךָ: כִּי מִלֶּאכָיו יִצְוֶה לָךְ לִשְׁמֹרָה בְּכָל דַּרְכֶיךָ: עַל כַּפַּיִם
 יִשְׂאוּנֶךָ פֶּן תִּגַּף בְּאֲבֹן רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמַס כְּפִיר וְתַנִּין:
 כִּי בִי חָשַׁק וְאִפְלֹטָהוּ אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנַכִּי
 בְּצָרָה אַחֲלָצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ: אֶרֶךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאִרְאֶהוּ בִישׁוּעֶתִי:

תהילים ק"ד

בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יי יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מֵאֵד הוֹד וְהִדָּר לְבִשְׁתָּ: עֲטָה אֹר
 כְּשִׁלְמָה נוֹטָה שְׁמַיִם כִּירִיעָה: הַמְקַרְה בְּמַיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׁם עֲבִים רְכוּבו
 הַמְהַלֵּךְ עַל כְּנָפֵי רוּחַ: עֲשֵׂה מְלֶאכֶי רֹחוֹת מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֵהֵט: יִסַּד
 אֶרֶץ עַל מְכוּנֵיהָ בַל תִּמּוֹט עוֹלָם וְעַד: תְּהוֹם כְּלָבוּשׁ כִּסִּיתוֹ עַל הָרִים
 יַעֲמְדוּ מַיִם: מִן גְּעַרְתָּךְ יִנוּסוּן מִן קוֹל רַעֲמָךְ יַחְפְּזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ
 בְּקַעֲוֹת אֵל מְקוֹם זֶה יִסְדַּתְּ לָהֶם: גְּבוּל שְׁמֵת בַּל יַעֲבְרוּן בַּל יִשְׁבּוּן
 לְכִסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים בִּנְחָלִים בֵּין הָרִים יִהְלֹכוּן: יִשְׁקוּ כָּל
 חֵיתוֹ שָׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם: עֲלִיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן מִבֵּין
 עֲפָאִים יִתְנוּ קוֹל: מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ:
 מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבִהֵמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:
 וַיִּין יִשְׁמַח לִבָּב אָנוּשׁ לְהַצְהִיל פְּנִים מִשֶּׁמֶן וְלֶחֶם לִבָּב אָנוּשׁ יִסְעַד:
 יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יי אֲרָזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה
 בְּרוּשִׁים בֵּיתָה: הָרִים הַגְּבוּהִים לִיעֲלִים סִלְעִים מַחֲסֵה לְשִׁפְנִים: עֲשֵׂה
 יָרַח לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תִּשְׁתַּחֲשָׁף וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל
 חֵיתוֹ יָעַר: הַכְּפִירִים שְׂאֲגִים לְטָרֵף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ
 יִאֲסֹפוּן וְאֵל מַעֲוֹנָתָם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לִפְעֹלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עַדֵי עָרֵב: מָה
 רָבוּ מַעֲשֵׂיךָ יי כָּלֶם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֶאכֶה הָאָרֶץ קִנְיִנֶיךָ: זֶה הֵיִם גְּדוֹל
 וְרַחֵב יָדַיִם שָׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר חֵיוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדֻלוֹת: שָׁם אָנִיוֹת
 יִהְלֹכוּן לוֹיָתָן זֶה יִצְרָתָ לְשִׁחֵק בּוֹ: כָּלֶם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתַת אֲכָלָם בְּעַתּוֹ:
 תִתֵּן לָהֶם יִלְקֻטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר פְּנֶיךָ יִבְהִלּוּן תִּסְפָּךָ
 רוּחַם יִגּוּעוּן וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן וּתְחַדְּשׁ פְּנֵי
 אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׁמַח יי בַּמַּעֲשֵׂיוֹ: הַמְבִיט לְאָרֶץ וּתְרַעַד
 יַגַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ: אֲשִׁירָה לִי בַחֲזֵי אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְעוֹדֵי: יַעֲרַב עֲלָיו
 שִׁיחֵי אֲנָכִי אֲשַׁמַּח בֵּיִי: יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אִינָם
 בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יי הַלְלוּיָהּ:

תהילים ק"ל

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קִרְאתֶיךָ יְיָ: אֲדַנִּי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה
אֲזַנֶיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה אֲדַנִּי מִי יַעֲמֵד: כִּי
עָמַד הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְרָא: קוֹיִתִי יְיָ קוֹתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלֵתִי:
נַפְשִׁי לֹאדַנִּי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְיָ כִּי עִם
יְיָ הַחֲסֹד וְהַרְבֵּה עִמוֹ פְּדוֹת: וְהוּא יַפְּדֶה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

אותיות לעילוי השם

בימה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך: בכל לבי דרשתיה אל תשגני ממצותיה: בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך: ברוך אתה יי למדני חקיה: בשפתי ספרתי כל משפטי פיך: בדורך עדותיה ששתי כעל כל הון: בפקודיה אשיחה ואביטה ארחתיך: בחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך:

גר לרגלי דברך ואור לנתיבותי: נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקה: נעניתי עד מאד יי חייני כדברך: נדבות פי רצה נא יי ומשפטיה למדני: נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי: נתנו רשעים פח לי ומפקודיה לא תעיתי: נחלתי עדותיה לעולם כי ששון לבי המה: נטיתי לבי לעשות חקיה לעולם עקב:

דיה עשונני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיה: יראיה יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי: ידעתי יי כי צדק משפטיה ואמונה עניתני: יהי נא חסדה לנחמני כאמרתך לעבדה: יבאוני רחמיה ואחיה כי תורתך שעשעי: יבשו זדים כי שקר עותוני אני אשיח בפקדיה: ישובו לי יראיה וידעי עדתיה: יהי לבי תמים בחקיה למען לא אבוש:

המה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי: מאיבי תחכמני מצותיה כי לעולם היא לי: מכל מלמדי השפלתי כי עדותה שיחה לי: מזקנים אתבונן כי פקדיה נצרתיה: מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך: ממשפטיה לא סרתי כי אתה הורתני: מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי: מפקודיה אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר:

לְדִיךָ עָשׂוּנִי וְיִכּוֹנְנִנִי וְאֶלְמָדָה מְצוֹתֶיךָ: יְרֹאֲיֶךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׁמְחוּ
כִּי לְדַבְרֶךָ יִחְלָתִי: יְדַעְתִּי יי כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וְאַמוּנָה עֲנִיתָנִי: יְהִי נָא
חֶסֶדְךָ לְנַחְמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדְּךָ: יְבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאַחֲיָה כִּי תוֹרָתְךָ
שֶׁשָּׁעָי: יִבְשׂוּ זְדִים כִּי שֶׁקֶר עוֹתוֹנִי אֲנִי אֲשִׁיחַ בְּפִקְדֶיךָ: יִשׁוּבוּ לִי
יְרֹאֲיֶךָ וְיִדְעִי עֲדוֹתֶיךָ: יְהִי לְבִי תָמִים בְּחֻקֶיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ:

נְר לְרַגְלֵי דַבְרֶךָ וְאוֹר לְנִתְיָבְתִי: נִשְׁבַּעְתִּי וְאַקְיָמָה לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטֵי
צֶדֶקְךָ: נַעֲנִיתִי עַד מְאֹד יי חֲיִנִי כְּדַבְרֶךָ: נִדְבּוֹת פִּי רָצָה נָא יי וּמִשְׁפָּטֶיךָ
לְמַדְנִי: נִפְשִׁי בְכַפִּי תִמִּיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: נִתְנָנוּ רְשָׁעִים פֶּח לִי
וּמִפְקוּדֶיךָ לֹא תַעֲיִתִי: נִחְלָתִי עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שֶׁשׁוֹן לְבִי הִמָּה: נִטִּיתִי
לְבִי לַעֲשׂוֹת חֻקֶיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב:

אותיות נשמה

נר לרגלי דברך ואור לנתיבותי: נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקה: נעניתי עד מאד יי מיני כדברך: נדבות פי רצה נא יי ומשפטיך למדני: נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי: נתנו רשעים פח לי ומפקדיך לא תעיתי: נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה: נטייתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב:

שרים ודפוני חנם ומדברך פחד לבי: שש אנכי על אמרתך כמוציא שָלל רב: שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי: שבע ביום הללתיך על משפטי צדקה: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: שברתי לישועתך יי ומצותיך עשיתי: שמרה נפשי עדותיך ואהבם מאד: שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדה:

מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי: מאיבי תחכמי מצותיך כי לעולם היא לי: מכל מלמדי השכלתי כי עדותך שיחה לי: מזקנים אתבונן כי פקדיך נצרת: מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך: ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני: מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי: מפקדיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר:

הוריני יי דרך חקיך ואצרנה עקב: הביני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב: הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי: הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע: העבר עיני מראות שוא בדרךך מיני: הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך: העבר חרפתי אשר יגרתני כי משפטיך טובים: הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך מיני:

תפילה לעילוי נשמה

אָנָא אָדְנֵי מְלֵא רַחֲמִים, אֲשֶׁר בִּידְךָ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בִּשָׂר
אִישׁ יִהְיֶה נָא לְרַצּוֹן לְפָנֶיךָ תּוֹרַתְנוּ וּתְפִילַתְנוּ בְּעִבּוּר נִשְׁמַת

בנימין בן משה יהודה

וּגְמוּל נָא עִמָּה בְּחִסְדְּךָ הַגְדוֹל לִפְתּוּחַ לֵה שַׁעְרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד
וְשַׁעְרֵי גֵן עֵדֶן, וְתִקְבַּל אוֹתָהּ בְּאַהֲבָה וּבְחִיבָה, וְשִׁלַּח לָהּ
מִלְאֲכֶיךָ הַקְדוֹשִׁים וְהַטְהוּרִים לְהוֹלִיכָהּ וּלְהוֹשִׁיבָהּ תַּחַת עֵץ
הַחַיִּים, אֲצֵל נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים וְהַצְּדִיקָנוּיּוֹת, חֲסִידִים וְחֲסִידוֹת,
לִיהֲנוֹת מִדְּיו שְׂכִינְתְּךָ, לְהַשְׁבִּיעָהּ מְטוֹבָךָ הַצָּפוֹן לַצְּדִיקִים.
וְהַגּוֹף יִנוּחַ בְּקֶבֶר בְּמְנוּחָה נְכוֹנָה, בְּחֻדוֹהּ וּבְשִׁמְחָהּ וּשְׁלוֹם,
כְּדַכְּתִיב: "יָבוֹא שָׁלוֹם, יִנוּחוּ עַל מְשֻׁכְבוֹתֵם הוֹלֵךְ נְכוּחוֹ",
וְכַתִּיב: "יַעֲלֶזוּ חֲסִידִים בְּכְבוֹד, יִרְנְנוּ עַל מְשֻׁכְבוֹתֵם",
וְכַתִּיב: "אִם תִּשְׁכַּב, לֹא תִפְחָד, וְשִׁכְבְּתָּ וְעָרְבָה שְׁנַתְךָ".
וְתִשְׁמֹר אוֹתוֹ מִחִיבוּט הַקֶּבֶר וּמְרִימָה וְתוֹלְעָה,
וְתִסְלַח וְתִמְחֹל לוֹ עַל כָּל פְּשָׁעָיו, כִּי אָדָם אֵין צְדִיק בְּאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחָטָא, וְזָכוֹר לוֹ זְכוּיוֹתָיו וְצְדִיקוֹתָיו אֲשֶׁר
עָשָׂה, וְתִשְׁפִּיעַ לוֹ מִנְּשִׁמְתוֹ לְדַשֵּׁן עֲצָמוֹתָיו בְּקֶבֶר מְרוֹב טוֹב
הַצָּפוֹן לַצְּדִיקִים, דְּכַתִּיב: "מָה רַב טוֹבָךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ",
וְכַתִּיב: "שׁוּמֵר כָּל עֲצָמוֹתָיו, אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה".
וְתִשְׁכּוֹן בְּטַח בְּדָד, וְשִׁאֲנָן מִפְּחַד רָעָה וְאֵל תִּרְאֶה פְּנֵי גִיהֲנוֹם.
וְנִשְׁמַתוֹ תִּהְיֶה צְרוּרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים וּלְהַחִיּוֹתוֹ בְּתַחִית הַמֵּתִים
עִם כָּל מֵתֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. אָמֵן.

קדיש יתום

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ,
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.
יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא.
יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא.
לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא,
דְאָמִירוֹן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

אל מלא רחמים

אל מלא רחמים שוכן במרומים, המצא מנוחה
נכונה על כנפי השכינה, במעלות קדושים
וטְהוֹרִים כְּזֹהַר הַרְקִיעַ מְזִהִירִים, לְנִשְׁמַת

בנימין בן משה יהודה

שְׁהַלֵּךְ לְעוֹלָמוֹ. בְּעִבּוֹר שְׁאֲנוּ מִתְפַּלְלִים לְעִילוֹי
נִשְׁמַתוֹ, בְּגֵן עֵדֶן תְּהֵא מְנוּחָתוֹ. לֵכֵן בַּעַל הַרְחָמִים
יִסְתִּירֵהוּ בְּסֶטֶר כְּנִפְיוֹ לְעוֹלָמִים, וְיִצְרֹר בְּצָרוֹר
הַחַיִּים אֶת נִשְׁמַתוֹ, אֲדֹנֵי הוּא נִחְלָתוֹ וְיִנוּחַ בְּשָׁלוֹם
עַל מְשֻׁכְבוֹ וְנֹאמֵר אָמֵן.

יהי

זכרו

ברוך

מקום מנוחתו: בית העלמין חדיד ע"י שהם
חלקה: 7 גוש: 1 שורה: 2 מקום: 12

זיכרונים™

אגבר אן פויים - לכבב אן שאינס

כל הזכויות שמורות (2011)

להזמנות: דודו ברגר

טלפון: 050-7666992

www.zichronim.co.il

